

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput X. De maximis Confessoribus qui adhuc superstites erant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

permisit, ut ad Episcoporum iudicium A provocarent, si magistratus civiles rejicere vellent: eorum autem sententia rata esset, aliorumque iudicium sententia prævaleret, perinde ac si ab Imperatore ipso data fuisset: utque res ab Episcopis iudicatas, rectores Provinciarum eorumque officiales executioni mandarent: Postremo ut Conciliorum decreta firma & inconcussa essent. Sed quoniam eo usque progressa est ratio, consentaneum fuerit ea quoque commemorare, quæ ab illo constituta sunt ad utilitatem eorum qui in Ecclesiis manumittuntur. Nam cum ob nimiam legum severitatem, potior libertas quam Romanam civitatem vocant, etiam volentibus dominis difficile admodum acquireretur, tres tulit leges, quibus constituit, ut quicumque in Ecclesia sub testimonio sacerdotum libertate donati essent, civitatem Romanam consequerentur. Hujus pie institutionis indicium ætas nostra adhuc retinet: cum moris sit, ut leges hac de re scriptæ præfigantur in tabulis manumissionum. Et hæc quidem sanxit Constantinus, & religionem Christianam modis omnibus ornare studuit. Ea vero & per se ipsa illustis erat, ob virtutem eorum qui tunc temporis illam profitebantur.

CAPUT X.

De maximis Confessoribus qui adhuc superstites erant.

NAM & alii plures per id tempus probi Christiani vivebant: & recens sedatis persecutionibus, multi adhuc ex Confessoribus superstites, Ecclesias illustrabant. Hosius scilicet Episcopus Cordubæ, Amphion Epiphaniæ quæ est in Cilicia, Maximus qui post Macarium Ecclesiæ Hierosolymitanæ curam suscepit: Paphnutius denique Ægyptius, per quem Deus multa fertur edidisse miracula, largitus ei ut demones expelleret, & varios morbos curaret. Porro tam Paphnutius iste, quam Maximus supra memoratus, erant ex numero eorum Confessorum, quos Maximinus ad opus in metallis faciendum damnaverat, cum dextros ipsius oculos prius effodisset, & sinistras suffragines incidisset.

τῶν κρείων ἐπέσχεψε τοῖς δικαστοῖς, ἵνα βέλῳλαι τὰς πολιτικὰς ἀρχαίας παραδίδοι κρείων δὲ εἶναι τῶν αὐτῶν ψήφον, καὶ κρείων τῆς τῶν ἄλλων δικαστῶν, ὡς αὐτοὶ αὐτῶν τῆ βασιλείως ἔξενεχθεῖσαν εἰς ἔργον δὲ τῆ κενόμην ἀγῆν τὰς ἀρχαίας, καὶ τὰς δικαστικὰς ἀνάσσειν ἐπιπέρας ἀμεινῶν πρὸς τὴν εἶναι τῶν σωμάτων τὰς ὁρὰς εἰς τὴν δὲ μετὰ τὴν ὄντα γραφῆς, ἀξίον μὴ ἀπολιπεῖν τὰ νενομοθετημένα ἐπὶ ὠφελείᾳ τῆ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐλευθερωμένων ὑποστάντων ἀκρεβείας νόμων, καὶ ἀκόλων τῶν κερλιμῶν, πολλῆς δυαχερείας ἔσσης ἀεὶ τῶν κλητικῶν τῆς ἀμεινῶν ἐλευθερίας, ἡνὶ πολλοὶ ῥωμαίων καλοῦσι, τρεῖς ἐξέλο νόμους, ἡνὶ ὁ σάμην πάλαι τὰς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐλευθερωμένους ὑπὸ μαξιμῶν τοῖς ἱεροῖς πολιτικῆς ῥωμαϊκῆς τυγχάνειν ταύτης τῆς δισεβῆς ἐφευρέσεως, εἰς ἐπὶ νῦν ὁ χροῖον ἐστὶ τὸν ἔλεγχον ἔσσης κρατῆν τὰς ἀεὶ τῆς νόμους ἀπογράφεται ἐν τοῖς ῥωμαϊκοῖς τῶν ἐλευθεριῶν ὁ μὴν δὲ κωνσταντῖνον τοιαῦτα ἐνομοθέτει, καὶ διὰ ταύτων ἐπαστάζετῶν θεσηκίαν γραμμάσειν ἐπὶ κατ' ἐπιλήν δικλῆς, διὰ τῶν δὲ ἐπιλήν τῶν τε μετόλων ἀντιλή.

Κεφ. ι.

Περὶ τῶν ἐπι τῶν βίην περιότων μεγάλων ἐμολογητῶν.

Ἄλλοι τὲρ πολλοὶ καγαθοὶ χριστιανῶν ἦσαν ἔτε, ἐναντῶς τε τῶν διωκτῶν παμμένων, εἰσὶν πλείοι τῶν ὁμολογητῶν βίᾳ ἀειόνες, τὰς ἐκκλησίας ἐπέμνησεν, ὁ ὅσιος κερδέλης Ἰπισκοπος, καὶ ἀμφοτέρω Ἰπφανίας τῆς κιλίκων καὶ μαξιμῶν ὁ μὲν μακάριον τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἱεροσολυμιτῶν πηραπέης, ἔ παφνῆτι ὁ ἐξ αἰγύπτου φασὶ πλεία θαυμασῆ γῆσαστο δέων, δὲ μόνων τε κρατῆν, καὶ ποικίλων παθημάτων ἰάσσης ἀπὸ χερσὶ ἀμῶν ἐγῆσαστο ἵπαστο πῶ ὅσιος καὶ μαξιμῶν ὁ δηλωθεῖς, ἐξ ἐκείνων τῶν ὁμολογητῶν, ἐξ μαξιμῶν ἐν ταῖς μετὰ τῶν ἄλλων ἐργάζεσθαι καλεδίκασε, τὰς δὲ ἀντιλήν ἐκκόψας ὀφθαλμῶν καὶ τὰς ἀντιλήν ἀργύλας ἀποσπῶν.